

บรรณานุกรม

- เกษม ดันติผลาชีวะ. (2541). พฤติกรรมการขับรถกับสุขภาพจิต. *ใกล้หมอ*, 22(9), 72-74.
- จิราวรรณ กล่อมเมฆ. (2543). ความเชื่อด้านสุขภาพกับพฤติกรรมการดูแลความปลอดภัยกับบุตรวัย 3-5 ปี ของบิดามารดา เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาพยาบาลเด็ก, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- จุฑาประกาย. (2546). เปิดไฟ-กะ โหลกไม่เปิด. วันที่ค้นข้อมูล 4 เมษายน 2547. เข้าถึงได้จาก <http://www.bangkokbiznews.com/2003/07/08/jud/index.php?>
- จุฬาลักษณ์ บารมี. (2546). เอกสารประกอบการสอนวิชา 104560 *Computer for Research in Health*. ชลบุรี: คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เฉลิมขวัญ ศรีสุวรรณ. (2541). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของผู้ขับขี่จักรยานยนต์ที่ได้รับบาดเจ็บ ณ ห้องฉุกเฉินและอุบัติเหตุ โรงพยาบาลตำรวจ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาสุขศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เฉลิมพล ดันสกุล. (2541). *พฤติกรรมศาสตร์สาขารณสุข*. กรุงเทพฯ: สหประชาพานิชย์.
- เฉลิมพล ดันสกุล และพัฒนา จินวงษ์. (2541). การประยุกต์ทฤษฎีความสามารถตนเองต่อพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุและการบาดเจ็บจากการขับขี่รถจักรยานยนต์ ของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดนครราชสีมา. *วารสารสุขศึกษา*, 21(79), 1-12.
- ชูศักดิ์ หทัยธรรม และสรชัย หล้าสาคร. (2543). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอุบัติเหตุใน นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร. *วารสารสาธารณสุขมูลฐาน ภาคกลาง*, 16(1), 45-54.
- เดือนใจ ภาควุมิ. (2543). ประสิทธิภาพของโปรแกรมทัศนสาธิตสาขารณสุข โดยการประยุกต์ทฤษฎีความสามารถของตนเองในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการรักษาฟันให้แข็งแรงและ แปรงฟันอย่างถูกต้องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดนนทบุรี. *วารสารการส่งเสริมสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อม*, 23(3), 15-21.
- ทศพร อุทธิเสน และคณะ. (2546). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตอบสนองนโยบาย “เมาไม่ขับ” ของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา. *วารสารวิชาการสาธารณสุข*, 12(2), 241-246.
- ธวัชชัย วรพงษ์สร. (2543). *หลักการวิจัยทางสาธารณสุขศาสตร์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นพดล บำรุงกิจ. (2543). พฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์ของ
ข้าราชการทหารอากาศชั้นประทวน. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต.
สาขาสังแวดล้อม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.

นวรรณ์ เพชรเจริญ, วรณิกา วงศ์ไกรศรีทอง และรัชนิญ ฤกษ์ชัยรัตน์. (2541). การศึกษา
พฤติกรรมการสวมหมวกนิรภัยของผู้ขับขี่และผู้โดยสารรถจักรยานยนต์ในประเทศไทย.
สารศิริราช. 50(9), 851-860.

บงกช เก่งเขตกิจ, เพ็ญศรี ระเบียบ และสุพรรณิ เอี่ยมรักษา. (2542). รายงานวิจัยปัจจัยที่มีอิทธิพล
ต่อการตรวจเด้านมด้วยตนเองในสตรีไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยแห่งชาติ
สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

บรรหาร ภูทอง. (2542). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ
ของแพทย์และพยาบาลในโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสระแก้ว. วารสารศูนย์การศึกษา
แพทยศาสตร์คลินิก โรงพยาบาลพระปกเกล้า. 16(3), 121-129.

บังอร ประภาสะสุร์. (2541). การประยุกต์ทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อการป้องกันโรคในการปรับเปลี่ยน
พฤติกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์ของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคอาชีวศึกษา ชั้นปีที่ 1
จังหวัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสุศึกษา
และพฤติกรรมศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.

บัญชา มณีคำ. (2538). ความเชื่อด้านสุขภาพและพฤติกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์ของผู้ขับขี่
รถจักรยานยนต์ในจังหวัดเชียงใหม่. วันที่ค้นบทความ 31 ตุลาคม 2546, เข้าถึงได้จาก
<http://www.buu.ac.th/thesis.tiac.or.th/result2twithAB.asp>

บุญเยี่ยม กระจุกวงศ์. (2528). จิตวิทยาสังคมการสาธารณสุข. ใน เอกสารการสอนชุดวิชา
สังคมวิทยาทางการแพทย์ หน่วยที่ 9-15 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพฯ:
ชวนพาณิชย์.

บุปผา ทิมทนต์. (2541). พฤติกรรมความปลอดภัยในการขับขี่รถจักรยานยนต์ของนักศึกษาในระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วันที่ค้นบทความ 31 ตุลาคม 2546,
เข้าถึงได้จาก <http://www.buu.ac.th/thesis.tiac.or.th/result2twithAB.asp>

บุษบา โพธิ์อุทัย. (2545). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุจากการขับขี่
รถจักรยานยนต์ของนักเรียนอาชีวศึกษาชาย อำเภอเมือง จังหวัดพบุรี. วิทยานิพนธ์
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสุศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2531). พฤติกรรมและการเปลี่ยนแปลง. ใน เอกสารการสอนชุดวิชาสุขศึกษา
หน่วยที่ 1-7 (พิมพ์ครั้งที่ 6). นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

ประเสริฐ เก็มประโคน. (2539). ความพร้อมของผู้ขับเคลื่อนการบังคับใช้กฎหมาย
หมวกนิรภัย: ศึกษาเฉพาะกรณีเขตการสาธารณสุขที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาบริหารกฎหมายการแพทย์และสาธารณสุข, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พัชรพร เย็นบำรุง. (2542). ประสิทธิภาพของโปรแกรมสุขศึกษา ร่วมกับมาตรการทางกฎหมาย
ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของการขับขี่รถจักรยานยนต์ที่ปลอดภัยของนักเรียนชาย
วิทยาลัยเทคนิค ชั้นปีที่ 1 จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาสุขศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.

มูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ. (2548). เส้นทางอุบัติเหตุแห่งอุบัติเหตุ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ B612.

โรงพยาบาลสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์. (2546). ข้อมูลการบาดเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุช่วง
เทศกาลสงกรานต์. ชลบุรี: กองตรวจโรคผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลสมเด็จพระนางเจ้า
สิริกิติ์.

_____. (2547). ข้อมูลการบาดเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุช่วงเทศกาลสงกรานต์. ชลบุรี:
กองตรวจโรคผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์.

วชิระ พยาน้อย. (2541). การศึกษาปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการขับขี่รถจักรยานยนต์ของ
นักเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาศึกษาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

วราพรรณ คำนอตรา. (2541). พฤติกรรมของผู้ขับขี่ที่ประสบอุบัติเหตุจากการจราจรทางบกในเขต
กรุงเทพมหานคร. วารสารสำนักคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 30(1/2), 1-22.

วิจิตร นุณยะ โหตระ. (2536). การป้องกันอุบัติเหตุ: อุบัติภัยจากการจราจร. กรุงเทพฯ: รุ่งศิลป์การพิมพ์.

วิภากรณ์ ปัญญาคี. (2535). ความตั้งใจในการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาสังคมศาสตร์การแพทย์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.

วิไลภรณ์ แสนทวีสุข. (2544). การป้องกันอุบัติเหตุจากการขับขี่รถจักรยานยนต์ของนักเรียน
มัธยมศึกษา โรงเรียนเบญจมะมหาราช จังหวัดอุบลราชธานี. การค้นคว้าอิสระหลักสูตร
สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสารณสุข, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วิวิธ วุฒิวิวรรณ์ และวราภรณ์ พันธุ์พงศ์. (2541). ทัศนคติการณรงค์ส่งเสริมสุขภาพในสังคมไทย.
กรุงเทพฯ: คีไรท์.

วีระ กสานติกุล และคณะ. (2545). อุบัติเหตุรถจักรยานยนต์ในประเทศไทยและมาตรการแก้ไข.

ใน *เกียรติคุณประกาศ รางวัลผลงานวิจัย ประจำปี 2545 รางวัลชมเชย สาขาวิทยาศาสตร์การแพทย์*. กรุงเทพฯ: พีแอนด์แอคส์

ศูนย์ศึกษานโยบายเพื่อการพัฒนา. (2548). ความสูญเสียเนื่องจากอุบัติเหตุจราจรทางบกในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สักดิ์โสภณการพิมพ์.

สมเกียรติ ภิโยทัย. (2540). อุบัติการณ์และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดอุบัติเหตุจราจรทางบกในผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษา ณ โรงพยาบาลอุทัยธานี พ.ศ. 2538. *วารสารวิชาการสาธารณสุข*, 6(4), 607-612.

สมชาย กาญจนสุด. (2544). การวิเคราะห์การบาดเจ็บและเสียชีวิตในช่วงสงคราม 44. *วารสารอุบัติเหตุ*, 20(2), 122-134.

สมทรง เค้าฝ่าย. (2541). ผลการเตรียมมาตรการรับรู้ความสามารถของตนเองในการดูแลทารกคลอดก่อนกำหนดและพฤติกรรมในการดูแลทารก. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการพยาบาลแม่และเด็ก, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สมโภชน์ เอี่ยมภานิต. (2536). *ทฤษฎีเทคนิคการรับพฤติกรรม*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. (2544). *ทิศทางและแผนวิจัยปีงบประมาณ 2544-2546 กับนโยบายและแนวทางการวิจัยของชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2545-2549)*. นนทบุรี: สหมิตรพรินติ้ง.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2545). อุบัติเหตุจากการจราจรทางบก-จำนวนคนตาย บาดเจ็บ ทรัพย์สินเสียหาย พ.ศ. 2543-2544. *วารสารสถิติ*, 50(1-2), 78.

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. (2546). รายงานข้อมูลผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจร ในช่วงเทศกาลสงกรานต์ 2546. ม.ป.ท.

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชลบุรี. (2549). *แผนงานควบคุมป้องกันอุบัติเหตุ จังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2549*. ม.ป.ท.

สำนักนโยบายและแผนสาธารณสุข. (2544). *เครื่องชี้วัด การประเมินผลการพัฒนาสุขภาพ ในส่วนของกระทรวงสาธารณสุข ตามแผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติ ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549)*. กรุงเทพฯ: สามเจริญพาณิชย์.

สุชาดา ภักธารักษ์สกุล. (2546). ผลของโปรแกรมการออกกำลังกายแบบซิกง โดยการประยุกต์ทฤษฎีความสามารถตนเองในผู้สูงอายุที่มีภาวะซึมเศร้า. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการพยาบาลผู้สูงอายุ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- สุนทรา พรายงาม. (2545). ผลการใช้กระบวนการกลุ่มร่วมกับแรงสนับสนุนทางสังคมต่อความรู้ และพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยเบาหวานชนิดไม่พึ่งอินซูลิน อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาการพยาบาลชุมชน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุพรรณิ เป็ยนาลาว. (2549). ผลของการส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพผู้สูงอายุภาวะน้ำหนักเกิน โดยประยุกต์ใช้แบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาการพยาบาลผู้สูงอายุ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุภาวดี พุทธตลอด. (2542). ประสิทธิภาพของโปรแกรมสุขภาพเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์ ของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้าง ในเขตอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาสุขศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุรภา สุขสวัสดิ์. (2543). วิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์ของผู้ที่ได้รับบาดเจ็บ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาการพยาบาลชุมชน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เสาวรส มีกุล. (2543). พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพของวัยรุ่น. *วารสารพยาบาลศาสตร์*, 18(1), 14-19.
- Barrera, M., & Ainley, S. L. (1983). The structure of social support: A conceptual and empirical analysis. *J. Community Psychol.* 133-143.
- Caplan, R. D. (1976). Adhering to medical regimen: Pilot experiment in patient education and social support. *Ann Arbor University of Michigan*, 39-42.
- Hasselberg, M., Laflamme, L., & Weitoft, G. R. (2001). Socioeconomic differences in road traffic injuries during childhood and youth: A closer look at different kinds of road user. *Journal of Epidemiology & Community Health*, 55, 858-862.
- Marcil, I., Bergeron, J., & Audet, T. (2001). Motivational factors underlying the intention to drink and drive in young drivers. *Journal of Safety Research*, 32(4), 363-376.
- Munro, B. H. (2001). *Statistical methods for health care research* (4th ed.). New York: Lippincott Williams & Wilkins.